

ΘΕΜΑ:

ΑΠΟΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

ΟΜΙΛΗΤΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΕΣΣΗΣ

Εξομολόγηση, Μετάνοια, Αποκατάσταση

Η μετάνοια είναι το μοναδικό φαινόμενο, που θεραπεύει τη μολυσμένη από τις αμαρτίες ψυχή. Ο Χριστιανός, αμέσως μετά το βάπτισμα, είναι καθαρός. Η καθαρότητα του όμως χάνεται και μολύνεται από την αμαρτία και απομακρύνεται από τον Ουράνιο Πατέρα.

Ένας δρόμος υπάρχει να επανέλθει στην καθαρότητα. Αυτός είναι ο δρόμος της μετάνοιας κι ύστερα της εξομολόγησης. Μετανιώ σημαίνει:

αλλάζω, μεταβάλω γνώμη ή σκοπό

λυπάμαι για ό,τι έπραξα ή παράλειψα να πράξω, μεταμελούμαι

νιώθω τύψεις, συντριβή για ό,τι έπραξα.

Κι όπως λένε χαρακτηριστικά οι Πράξεις (κστ, 18) «*άνοίξει οφθαλμούς αυτών, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ σκότους εἰς φῶς καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ κληρὸν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πίστει τῇ εἰς ἐμέ*». Μτφρ. *διὰ να ανοίξης τους οφθαλμούς αυτών, ὥστε να επιστρέψωσιν ἀπὸ τοῦ σκότους εἰς το φως και ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ Σατανᾶ πρὸς τὸν Θεόν, διὰ να λάβωσιν ἄφεσιν ἀμαρτιῶν και κληρονομίαν μεταξύ των ἡγιασμένων διὰ τῆς εἰς ἐμέ πίστεως.*

Λέγεται πως το μυστήριο της εξομολόγησης το ίδρυσε ο ίδιος ο Χριστός λέγοντας στους μαθητές του: **«αν τινων αφήτε τας αμαρτίας, αφήνεται αυτοῖς, αν τινων κρατήτε, κεκράτηνται».** Δηλαδή: σε ὁποιους συγχωρέσετε τις αμαρτίες, τους συγχωρούνται ἀπὸ το Θεό σε ὁποιους τις κρατεῖτε ασυγχώρητες θα μείνουν για πάντα κρατημένες και ασυγχώρητες.

Ο θεσμός της εξομολόγησης δεν είναι καινούργιος. Τον συναντάμε στα Ιουδαϊκά Μυστήρια: «*Δάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων ἀνὴρ ἢ γυνή, ὅστις ἀν ποιήσει ἀπὸ πάσαν των ἀμαρτιῶν των ἀνθρωπίνων και παριδὼν παρίδη και πλημμελήση ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη, ἐξαγορεύσει τὴν ἀμαρτίαν ἡν ἐποίησε, και ἀποδώσει τὴν πλημμέλειαν*»...

Μτφρ. *Εἰπέ πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, Ὅταν ἀνὴρ ἢ γυνὴ κάμη τι ἐκ των ἀμαρτημάτων των ἀνθρωπίνων, πράττων παράβασιν εἰς τὸν Κύριον και ἀμαρτήση ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη, τότε θέλει ἐξομολογηθῆ τὴν ἀμαρτίαν αὐτοῦ, τὴν ὁποῖαν ἐπράξε...*

Ο δε 50^{ος} ψαλμός είναι μια δημόσια ομολογία αμαρτημάτων του Δαβίδ. Ο Ιωάννης ο Πρόδρομος βάφτιζε τους Ιουδαίους: **«ἐξομολογούμενοι τας αμαρτίας αυτών»** (Ματθ. γ' 6).

Γνωρίζουμε ὅτι, ἐξ' αἰτίας τῆς μεταπτωτικῆς φύσης τοῦ ἀνθρώπου, ὑπάρχει τὸ εὐάλωτο και ἡ παθητικότητα τοῦ σώματος, ὑπάρχουν οἱ συναισθηματικὲς μεταπτώσεις και ἡ υποκειμενικὴ και ατελὴς κρίση, που οδηγεῖ σε διαστρεβλωμένες ἀντιλήψεις, νοητικὲς συγχύσεις και πλάνες.

Ἡ πνευματικὴ δράση που ἐκπορεύει ὁ ἀνθρώπος ἐπιστρέφει στον ἴδιο και καθλώνεται στη ψυχὴ του, πλουτισμένη, εἴαν οἱ πράξεις του εἶναι θετικὲς, μολυσμένη ὁμως και ἀρρωστημένη, εἴαν οἱ πράξεις του εἶναι ἀρνητικὲς. Ἡ πνευματικὴ δράση δηλαδή, ἐπανερχεται στον ἀνθρώπο, φέρνοντας μαζί τῆς σπέρματα ολέθρου ἢ στοιχεῖα ζωῆς. Αὐτὴ ἡ ἐπαναφορὰ συνιστᾷ τὸν **Παγκόσμιο νόμο τῆς Ἀνταπόδοσης.**

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες θεωροῦσαν τὴν ἐξομολόγηση ὡς ἀναγκαῖα και ωφέλιμη, διότι στα Ἐλευ-

σίνια μυστήρια και στα μυστήρια της Σαμοθράκης εξομολογούνταν τις αμαρτίες τους. Ο Σωκράτης συμβούλευε την εξομολόγηση ως σωτήρια: «*εάν δε γε αδικήση αυτόν εκόντα είναι εκείσε, όπου ως τάχιστα δώσει δίκην, παρά τον δικαστήν, ώσπερ παρά τόν ιατρόν, σπεύδοντα, όπως μή εγχρονισθέν τό νόσημα της αδικίας ύπουλον την ψυχήν ποιήση και ανίατον*» (Πλατ. Γοργ.). Απόδοση: Εάν κάποιος αδικήσει πρέπει με τη θέλησή του (εκουσίως) να τρέξει εκεί που τάχιστα θα τιμωρηθεί, όπως και στο γιατρό για να μην χρονίσει το νόσημα της αδικίας και καταστήσει την ψυχή πλήρη κακών και ανίατη.

Ο Πυθαγόρας έλεγε: «*τά αμαρτήματα σου περνώ μη λόγους επικαλύπτειν, αλλά θεραπεύειν ελέγχους*».

Μήπως το σώμα του ανθρώπου δεν μπορεί να μεταφέρει σπέρματα ασθενειών που δέχθηκε κατά τη διάρκεια των σχέσεων του με τους όμοιούς του; Αυτό μας οδηγεί στην ανάγκη του εξαγνισμού ο οποίος είναι η επανόρθωση, θα λέγαμε, του πεπρωμένου.

Λέγει ο Άγιος Νεκτάριος: «*Η ικανοποίησης της Θείας δικαιοσύνης, προσβληθείσης διά της αμαρτίας υπό του αμαρτήσαντος, είναι και απαίτησις του δικαίου προς ικανοποίησιν αυτού και ενδόμυχος διάθεσις του αμαρτήσαντος προς εξιλέωσιν του Θεού*».

Ο μόνος λοιπόν τρόπος εξαγνισμού που υπάρχει, για να αποκαθιστούμε την ισορροπία που διαταράσσει η ατέλειά μας, είναι η δια της μετάνοιας αποκατάσταση της αδικίας που διαπράττουμε εναντίον του εαυτού μας και των άλλων και εκείνης που οι άλλοι διαπράττουν εναντίον μας.

Μετάνοια σημαίνει «μεταθέτω το νου», συνειδητοποιώ την πλάνη μου και επανορθώνω. Είναι αυτονόητο πιστεύω, ότι στη μετάνοια δεν μπορεί να παίξει κανένα ρόλο το αν μας συγχώρεσε ή δε μας συγχώρεσε αυτός τον οποίο βλάψαμε. Σημασία έχει μόνο η δική μας αληθινή μεταστροφή, μεταμέλεια, προσπάθεια επανόρθωσης και προσπάθεια να μην επαναλάβουμε τουλάχιστον το ίδιο σφάλμα, όσο είναι αυτό ανθρωπίνως δυνατό.

Μετάνοια σημαίνει πραγματική συντριβή και επανόρθωση. Εάν η έμπρακτη επανόρθωση δεν μπορεί για λόγους ανεξάρτητους της θέλησής μας να γίνει προς αυτόν που αδικήσαμε, τότε οφείλουμε να επαναφέρουμε τη διαταραχθείσα εξ' αιτίας μας ισορροπία του καλού.

Ο άνθρωπος που μετανοεί είναι αυτός που έρχεται στον εαυτό του, που παύει να ονειροπολεί παρασυρόμενος άσκοπα κάτω από την επίδραση περαστικών ορμών. Είναι σαν αυτόν που ξυπνάει από μεθύσι και ξαναέρχεται στον εαυτό του. Ελευθερώνεται από πραγματική αιχμαλωσία και αρχίζει να συναισθάνεται ότι ξαναβρίσκει τον εαυτό του και αποκτά αρμονική σχέση και επικοινωνία με τη συνείδηση του.

Συνείδηση στον άνθρωπο είναι η φωνή του Θεού. Είναι το τεκμήριο της Θείας του καταγωγής. Είναι η ακαθόριστη εκείνη δύναμη που καθοδηγεί το δρόμο και τις εκδηλώσεις του. Είναι η αλάνθαστη πυξίδα στην πάλη του ανθρώπου με το περιβάλλον του, διότι είναι η φωνή του Θεού μας Εαυτού, που είναι ο μόνος που κατέχει τη γνώση του καλού και του κακού και που φέρει τις Θείες αρετές της Αγάπης και της Σοφίας αποτελώντας απόδειξη της Θείας καταγωγής μας.

Η συσσώρευση και η μακρά παραμονή αρνητικών σκέψεων και συναισθημάτων δημιουργούν στον εσωτερικό μας κόσμο τις εξής τρεις αρνητικές καταστάσεις:

- α) Στον υλικό μας φορέα προκαλείται συρρίκνωση των κυττάρων. Τα αισθήματα που προκαλούνται από τις οδύνες είναι ενέργειες αρνητικές διαλυτικές, καταστρεπτικές, τις οποίες καθώς τα κύτταρα αφομοιώνουν, χάνουν το παλμό ζωής τους και συρρικνώνονται. Αυτό σημαίνει ότι διαταράσσεται η αρμονία μεταξύ τους και έτσι έχουμε οποιαδήποτε μορφή ασθένειας ή και το θάνατο ακόμα.
- β) Στον ψυχικό μας κόσμο τα αρνητικά συναισθήματα δημιουργούν τους λεγόμενους ψυχικούς κόμβους, όπως π.χ. φοβίες, ανασφάλειες, κόμπλεξ κατωτερότητας, απωθημένα κ.λπ.
- γ) Στο νοητικό μας κόσμο δημιουργείται σύγχυση. Την ώρα που ζούμε μία άσχημη εμπειρία και δοκιμάζουμε κάποιο άσχημο αίσθημα, η σκέψη, η κρίση και η λογική δε λειτουργούν

σωστά. Τότε οι γνωστικές πληροφορίες που περιέχονται στα ερεθίσματα που συλλαμβάνονται από τις αισθήσεις μας, καταγράφονται στη μνήμη μας μπερδεμένα. Έτσι το συναίσθημα που θα σφραγίσει τον εσωτερικό μας κόσμο, είναι συνδυασμένο με μια διαστρεβλωμένη αντίληψη των γεγονότων που έλαβαν χώρα τη στιγμή της εμπειρίας. Π.χ. όταν είμαστε στεναχωρημένοι, τα βλέπουμε όλα μαύρα.

Το μυστήριο της Μετανοίας είναι η πιο βαρυσήμαντη πράξη του ανθρώπου, διότι απελευθερώνοντας τις Θείες Ενέργειες της Ισχύος του Θεού, εναρμονίζει το υποσυνείδητο, που αποτελεί σημαντική προϋπόθεση για να γίνει ικανός ο άνθρωπος να κοινωνήσει τη Θεία Ουσία (μυστήριο Θείας Ευχαριστίας).

Ο όρος «**Θεία Ουσία**» δηλώνει την απόλυτη υπερβατικότητα του Θεού. Ο όρος «**Θείες Ενέργειες**» δηλώνει την εγγύτητα και την πανταχού παρουσία. Όταν μιλάμε για Θείες Ενέργειες, κατά τη Χριστιανορθόδοξη θεώρηση, δεν εννοούμε μια εκπόρευση από το Θεό, ένα μεσάζοντα μεταξύ Θεού και ανθρώπου ή ένα πράγμα ή δώρο που παρέχει ο Θεός. Αντίθετα, οι Ενέργειες είναι ο ίδιος ο Θεός μέσα στη δραστηριότητα Του και την αυτοαποκάλυψή Του. Όταν ένας άνθρωπος ξέρει ή μετέχει στις Θείες Ενέργειες, αυτός αληθινά ξέρει ή μετέχει στον ίδιο το Θεό, όσο αυτό είναι δυνατό για ένα δημιουργήμα. Αλλά ο Θεός είναι Θεός και εμείς είμαστε άνθρωποι κι έτσι, ενώ εκείνος μας κατέχει, εμείς δεν μπορούμε να τον κατέχουμε κατά τον ίδιο τρόπο.

Όπως είναι λάθος να θεωρούμε τις Ενέργειες σαν ένα πράγμα που μας παρέχει ο Θεός, το ίδιο λάθος είναι να θεωρούμε τις Ενέργειες σαν ένα μέρος του Θεού. Η Θεότητα είναι απλή και αδιαίρετη και δεν έχει μέρη. Η Θεία Ουσία σημαίνει τον όλο Θεό όπως είναι στον εαυτό Του. Οι Θείες Ενέργειες σημαίνουν τον όλο Θεό όπως είναι σε εκδηλωμένη δραστηριότητα. Ο Θεός μέσα στην ολότητά Του είναι απόλυτα παρών σε κάθε μια από τις Θείες Ενέργειές Του. Επομένως η διάκριση ουσίας και ενέργειας είναι ένας τρόπος να καθορίσουμε ταυτόχρονα ότι ο όλος Θεός είναι απρόσιτος και ότι ο όλος Θεός εξωτερικεύοντας την Αγάπη Του έχει γίνει προσιτός στον άνθρωπο.

Λόγω αυτής της διάκρισης ανάμεσα στη Θεία Ουσία και στις Θείες Ενέργειες μπορούμε να βεβαιώσουμε τη δυνατότητα μιας άμεσης ή μυστικής ένωσης ανάμεσα στον άνθρωπο και το Θεό, αυτό που οι Έλληνες Πατέρες ορίζουν ως θέωση του ανθρώπου, αλλά ταυτόχρονα αποκλείουμε οποιαδήποτε πανθειστική ταύτιση μεταξύ των δύο. Διότι ο άνθρωπος μετέχει στις ενέργειες του Θεού όχι στην ουσία. Υπάρχει ένωση, αλλά όχι συγχώνευση ή σύγχυση. Αν και «ενωμένος» με το Θείο, ο άνθρωπος ακόμη παραμένει άνθρωπος, δεν εξαφανίζεται ούτε εκμηδενίζεται, αλλά ανάμεσα σ' αυτόν και το Θεό συνεχίζει πάντα να υπάρχει μια σχέση προσώπου προς πρόσωπο.

Μετανοία και Αποκατάσταση

Βρισκόμαστε στην Αρχή της Νέας Εποχής ή της Εποχής του Υδροχόου. Το Φως της Αγάπης του Θεού θωπεύει την Γη και τους Κόσμους, αγκαλιάζοντας κάθε άνθρωπο και καλώντας τον να πάρει θέση για το καθετί που ζει.

Τα πρότυπα και οι αξίες, που πάνω τους βασίστηκαν ζωές καταρρέουν και ζούμε το αδιέξοδο του δρόμου που ακολουθήσαμε έως τώρα, τα λάθη και τα κενά στην πορεία μας κι ο καθένας μας με τον τρόπο του ζητάει μια αλλαγή. Ζητάει να καθαρθεί από τα αμαρτήματά του, έστω κι αν δεν το γνωρίζει συνειδητά, ζητά να λυτρωθεί από την αμαρτία, όπως κι αν την ονομάζει. Ζητά να σωθεί από την απελπισία που ζει καθημερινά.

Η πορεία του ανθρώπου στη γη αποτελεί την εκπαίδευσή του και την προετοιμασία του για την επιστροφή του στους Πατρικούς Κόλπους. Το Θείο Θέλημα, αέναο μήνυμα και κλήση προετοιμασίας, φανερώθηκε κατά την Προφητική Περίοδο ή όπως αλλιώς ονομάζεται Περίοδο του Κριού και αποκαλύφθηκε διά στόματος Ιησού Χριστού κατά την περίοδο της Ενανθρώπισης του Λόγου ή Εποχή των Ιχθύων. Ο Λόγος Χριστός παρέδωσε τη Θεία Νομοτέλεια του Ελέους και της Αγάπης, αποκαλύπτοντας τον Δρόμο της επιστροφής, «Εγώ

ειμί η οδός και η Αλήθεια και ζωή, ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα ειμί δι' Εμού» (Ιωάν. ΙΔ,6),«Έσεσθε ουν υμείς τέλειοι ώσπερ ο Πατήρ μου ο εν τοις Ουρανοίς τέλειος εστί (Ματθ Ε, 48)», «Αγαπάτε Αλλήλους καθώς ηγάπησα υμάς» (Ιωάν ΙΕ, 12). Η ανθρωπότητα πέρασε από τη δικαιοσύνη του ανθρώπου, της σκληρότητας και της τιμωρίας, στη δικαιοσύνη του Θεού, της συγχώρεσης και του ελέους.

Έπειτα από τα 2000 χρόνια που μεσολάβησαν, η Νέα Εποχή ή Εποχή της διάχυσης του Αγίου Πνεύματος σε κάθε άνθρωπο, τον καλεί να τολμήσει να καθαρθεί από τους ρύπους των αιώνων, που τον κρατούν δεσμευμένο, να τολμήσει να διεκδικήσει να ζει την Αγάπη και την Ενότητα εκδηλούμενη ως Δευτέρα Παρουσία του Χριστού μέσα στις ψυχές των ανθρώπων ή ως Χριστοποίηση και Θέωση του ανθρώπου.

Ο άνθρωπος καλείται να αποκαταστήσει τη σχέση του με τον Θεό μέσω μετάνοιας, κάθαρσης και προσευχής μετατοπίζοντας ο ίδιος, με την ελεύθερή του βούληση, το νου του από ιδέες περιορισμένες σε ιδέες θείας απειρότητας. Κάθε μετάνοια με κίνητρο την κατανόηση του εαυτού μας και την πνευματική ωφέλειά μας αποτελεί ένα ακόμα βήμα αποδέσμευσής μας απ' τα κατεστημένα ιδεών που έχουμε τροφοδοτήσει το νου μας, όχι μόνο σε αυτή μας την έλευση αλλά σε όλη την πορεία μας στη γη.

Στην Νέα αυτή Κοσμική Περίοδο που ήδη βαδίζουμε, η ανθρωπότητα καλείται σε εμπράγματα φανέρωση της Διδασκαλίας του Χριστού ξεφεύγοντας από κατεστημένα και περιορισμούς. Η εισαγωγή στην αναγκαιότητα της Μετάνοιας μέσα στη συνείδησή μας και ταυτόχρονα σημεία και δείγματα που ζούμε μέσα στην καθημερινότητά μας μάς λένε τι σημαίνει η αποστασία μας και τι σημαίνει ο συντονισμός μας με το Θείο Θέλημα.

Στο βιβλίο του «Ο ΔΡΟΜΟΣ» σελ. 94 ο Πρωτοπόρος Δάσκαλος Ιωάννης Διονύσης Δώριζας αναφέρει:

«Η μετάνοια αποτελεί ένα ορόσημο στη ζωή του κάθε ανθρώπου, γιατί απ' αυτό το σημείο είμαστε υποχρεωμένοι να περάσουμε, να σταθούμε, όλοι οι άνθρωποι, γιατί όλοι μας αμαρτήσαμε με διάφορους τρόπους.

Δεν υπάρχουν άνθρωποι αναμάρτητοι, αναμάρτητος μόνον ο Κύριος. Υπάρχει μόνο το Άπειρο Έλεος του Θεού και η Αγάπη Του για τον άνθρωπο, που τον βοηθούν να σωθεί με τη μετάνοιά του και τα αγαθά του έργα».

Σύμβολο της μετάνοιας κατά την Πρώτη Παρουσία του Λόγου, ο Ιωάννης ο Πρόδρομος και Βαπτιστής, προηγήθηκε του Ιησού καλώντας σε κάθαρση και προετοιμασία της οδού του Κυρίου. Η ίδια φωνή βοώντος εν τη ερήμω της συνειδησής μας μάς καλεί και σήμερα σε μετάνοια. Ως Δάσκαλος Ιωάννης της Δευτέρας Παρουσίας, ενωμένος με τον Λόγο Χριστό εκπαιδεύει τον άνθρωπο της γης να κινητοποιήσει μετάνοια ώστε να έλξει το έλεος εντός του. Πριν εκδηλωθεί κατάσταση Χριστού μέσα στον άνθρωπο, προηγείται η εκδήλωση κατάστασης Ιωάννη δηλαδή κάθαρση και μετάνοια και κατάσταση Μαγδαληνής για τη γυναίκα, ως πρόσωπο και σύμβολο της ψυχής που απελευθέρωσε ο Λόγος Χριστός, όταν αφαίρεσε από εντός της τα 7 δαιμόνια ή τα 7 καλύμματα της πλάνης που αποκάλυψαν την παρθένα ψυχή της, ανάλογου πνευματικού ύψους με τον Ιωάννη. Ο αποκεφαλισμός του Ιωάννη, συμβολίζει τον αποκεφαλισμό της διάνοιας του ανθρώπου για να αναδυθεί ο Νους Χριστού εντός του.

Στην Δευτέρα Παρουσία ο Δάσκαλος Ιωάννης, φανερώνει έμπρακτα ότι ο άνθρωπος δύναται να επαναστραφεί και να συντονιστεί εκ νέου με την Δημιουργική Ροή του Όντος. Είναι ο Νέος Πρόδρομος της Νέας Εποχής, που πραγματώνει την διδαχή της τελειότητας, μέσα απ' την εκδήλωσή του, για να οδηγήσει τον άνθρωπο στην Δευτέρα Παρουσία του Χριστού μέσα του. Η έμπρακτη εκδήλωση της Αγάπης προϋποθέτει συγχώρεση (συν-χωρώ) δηλαδή δημιουργώ χώρο μέσα από την κατανόηση για την εκδήλωση του ανθρώπου. Κάθε αντίθεση μετουσιούμενη μας οδηγεί στην επίγνωση της ενότητάς μας, σμιλεμένης από την κατάφαση της καρδιάς μας για το εφικτό. Μόνο το αγκάλισμα ολόκληρου του ανθρώπου είναι δυνατόν να μας καταστήσει Υίο και Θυγατέρα Θεού, μετουσιωμένο Άνθρωπο.

Είναι απολύτως απαραίτητο να υπάρξει όχι μια κάποια αλλαγή της πορείας του ανθρώπου,

αλλά ριζική, πλήρης και εν επιγνώσει μετάνοια και κάθαρση όλων των στοιχείων εκείνων που δυνατόν να εμποδίζουν την Θεία Υπόσταση του ανθρώπου να αναδυθεί. Σ' αυτή την πορεία, ο καθένας μας βρίσκεται αντιμέτωπος με τις επιλογές του. Η αμέλεια ή η καθυστέρηση είναι κι αυτές επιλογή. Ο Λόγος Χριστός παρέδωσε το «γρηγορείτε και προσεύχεστε». Η προσευχή ως η επικοινωνία του ανθρώπου με τον Χριστό μέσα του είναι μαζί με την μελέτη και την συμμετοχή του οι βασικές αρχές, που χρειάζεται να κινητοποιήσει για να εισέλθει σε πνευματική πορεία. Στο τέλος αυτού του δρόμου πεθαίνει η παλαιά του προσωπικότητα και ο άνθρωπος ενδύεται ολοκληρωτικά τη νέα προσωπικότητα του Λόγου, καθίσταται φορέας μετουσίωσης και αναγωγής. Ο θάνατος εν ζωή της παλαιάς προσωπικότητας είναι η αποδέσμευσή του από την υλική συνείδηση και σηματοδοτεί την πλήρη αφιέρωσή του σε Έργο προσφοράς Αγάπης. Μέσα απ' την Αγάπη την Τέλεια που είσαι Άπειρε Λόγε Χριστέ ευλογώ ίνα η μετάνοια του ανθρώπου κινήσει εντός του νόμους ελέους και αποκατάστασης για το καθετί που κίνησε στη ζωή του, ηθελημένα ή αθέλητα, συνειδητά ή ασυνειδητά και επέφερε δέσμευσή του στη ύλη με οποιονδήποτε τρόπο.

Ευλογώ μέσα από την Μία Αγάπη και αποπλένω τους ρύπους και τις πληγές σου αγαπημένε μου εαυτέ και τις θεραπεύω με το Φως της Ανάστασης του Λόγου μέσα στον άνθρωπο. Ευλογώ το νου, την καρδιά και τη συνείδησή σου, αγαπημένε μου εαυτέ ίνα μεταστραφείς και κινηθείς με αποκατάσταση και συγχώρεση προς τον εαυτό σου και τον πλησίον για κάθε σου λανθασμένη επιλογή, που σε έφερε στο σημείο αυτό της εξέλιξής σου, να κατανοήσεις ότι η μόνη αλήθεια είναι το καθετί που κινεί από αγάπη, με αγάπη, για την αγάπη. Ευλογώ τη θεραπεία που βιώνεις την ώρα ετούτη που είναι το έλεός που επιχέεται σε ολόκληρο τον άνθρωπο, να καταστεί βεβαιότητα μετουσίωσης κάθε κατάστασης που σε πληγώνει, που σε δεσμεύει και εμποδίζει την εξέλιξή σου στο Φως της Αληθείας ότι «ουδείς δύναται σωθήναι», αλλά «τα πάντα παρά των Θεώ δυνατά εστί». Αμήν